

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Enric ANGLADA FORS

Concepció BARÓN MORA

Andorra la Vella, cinc d'abril del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts la Causa núm. 6000194/2017, seguida pel presumpte delicte menor de continuat d'obstaculització de resolució judicial referent a la guarda i custòdia de menor i privació injustificada i reiterada del dret de visites a favor del familiar que no en té la custòdia.

Acusada: J. D. E., nascuda el 30 de juliol de 1980 a Malabo, Guinea Equatorial, filla de Nemensio i de Caridad, de nacionalitat guineana, resident al Principat, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensada pel Lletrat David MONCLÚS LACRUZ.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

l'acusada J. D. E., nascuda el 30 de juliol de 1980, de nacionalitat guineana, resident al Principat i sense antecedents penals, des de principis de l'any 2012 va mantenir una relació de parella amb A. G. P., fruit de la qual el dia 3 de gener del 2013 va néixer C. G. D..

Per sentència de data 12 de novembre del 2015 de la Secció Civil de la Batllia, dictada en el marc de la causa número B-0792-6/2014, s'atorgà a J. D. E. la guarda i custòdia de la menor C. G. D., establint un règim a favor del pare A. G. P. que preveia el règim de visites d'un dia a la setmana de les 10:00 fins les 18:00 hores en període no escolar o, durant el curs escolar, des de la sortida del centre escolar fins les 19:00 hores, dels caps de setmana alterns dissabte i diumenge de les 10:00 a les 19:00 hores, sense pernoctació al domicili del pare, i de la meitat de les vacances escolars, corresponent a la mare el primer període els anys parells i al pare el segon període, i a l'inrevés els anys senars.

No consta acreditat que els caps de setmana del 12 i 20 de febrer, 15 d'octubre i 12 de novembre del 2016 i del 4 de març del 2017 es corresponguessin amb els caps de setmana que A. G. P. podia tenir la seva filla C. G. D., d'acord amb el règim de visita establert a la sentència de 12 de novembre del 2015.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes menor continuat d'obstaculització de resolució judicial referent a la guarda i custòdia de menor, privació injustificada i reiterada del dret de visites a favor del familiar que no en té la custòdia, tipificat a l'article 427.2 del Codi Penal, del qual estimà responsable en concepte d'autora a l'acusada J. D. E., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanà imposar a l'acusada la pena de dos mesos d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i al pagament de les despeses processals causades.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusada, en el seu escrit de qualificació provisional, no es mostrà d'acord ni amb la relació de fets de l'escrit de qualificació provisional del Ministeri Fiscal, ni amb la seva qualificació jurídica, doncs entenia que a la seva defensada no se la podia considerar autora responsable del delictes menor pel que venia acusada, sol·licitant la seva absolució, sense haver-hi lloc a responsabilitat civil,

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusada ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats no són legalment constitutius d'un delictes menor continuat d'obstaculització de resolució judicial referent a la guarda i custòdia de menor i privació injustificada i reiterada del dret de visites a favor del familiar que no en té la custòdia, tipificat a l'article 427.2 del Codi Penal i que és objecte d'acusació.

El delictes menor de l'article 427 del Codi penal, en la seva modalitat de manca de compliment de la resolució judicial que estableix el règim de visites al que té dret el familiar que no té la custòdia del menor, és un delictes d'omissió i dolós, que exigeix la concurrència de l'element subjectiu del coneixement de l'obligació de donar compliment al règim de visites, la voluntat de no complir-lo i que aquest incompliment sigui imputable a una voluntat maliciosa i no justificada.

Atenent-nos als fets que conté la qualificació provisional efectuada pel Ministeri Fiscal, ratificada en l'acte del judici oral, el presumpte delictes menor objecte d'acusació és exclusivament en relació a un presumpte incompliment del règim de visites dels caps de setmana del 12 i 20 de febrer, 15 d'octubre i 12 de novembre del 2016 i del 4 de març del 2017.

El règim de visites fou establert a la sentència de data 12 de novembre del 2015 de manera general, com no podia ni pot ser d'altra manera en aquests supòsits, i de manera general entenem que la correcta aplicació del règim de visites exigeix, no sols la bona voluntat dels afectats, sinó molt principalment l'establiment d'un calendari concret on es determinin els dies que es corresponen amb el règim de visites del progenitor que no té la guarda i custòdia del menor, doncs sense un calendari concret acceptat per ambdós progenitors no resulta possible determinar amb la suficient certesa

els dies concrets en els que li correspon el règim de vistes al progenitor no custodi quan, com és el cas d'autes, entre els progenitors hi ha una interpretació discordant a aquest respecte.

En el cas d'autes, el pare s'atribueix el règim de visites en aquests caps de setmana a que es fa referència en l'escrit de qualificació provisional del Ministeri Fiscal, mentre que l'acusada nega aquest dret de visites en els esmentats caps de setmana.

Així, mentre consten en autes les successives denúncies formulades per A. G. P. en relació a presumptes incompliments dels caps de setmana del 12 i 20 de febrer, 15 d'octubre i 12 de novembre del 2016 i del 4 de març del 2017, l'acusada en la primera declaració que efectuà en relació als fets d'autes, que fou a la Batllia en data 6 de desembre del 2016, negà que a A. G. P. li pertocqués els caps de setmana del 12 de febrer i del 20 de de febrer, ni el 15 d'octubre ni el 12 de novembre, dient que era el cap de setmana del 19 quan li pertocava al pare, i que el cap de setmana del 4 de març del 2017 tampoc li pertocava, i així ho mantingué en l'acte del judici oral.

Amén de l'error de que el primer cap de setmana era el corresponent als dies 13 i 14 (el dia 12 era divendres i el règim de caps de setmana sols comprenia dissabte i diumenge, per la qual cosa el dia 12 el pare no podia gaudir del règim de visites), cal tenir en compte que el cap de setmana del 13 i 14 de de febrer del 2016 es corresponia amb la setmana de carnaval (del 8 al 14 de febrer), per la qual cosa l'acusada interpretava que era ella a qui li corresponia tenir la menor i no al pare, i que el que aquest volia era tenir la menor tres caps de setmana seguits.

A. G. P. al judici oral declarà que si va denunciar era perquè segur que li tocava a ell tenir a la menor aquell cap de setmana i que, essent caps de setmana alterns, aquell cap de setmana li tocava a ell. Reconeix que el cap de setmana del 13 i 14 de febrer del 2016 eren vacances de carnaval, però entenia que durant les vacances ell podia anar a recollir a la menor a les 10 del matí i tornar-la a les 19. Tot admetent que potser es va confondre, insistí en que si va anar a buscar a la menor era perquè li tocava aquell cap de setmana.

De les manifestacions d'A. G. P. se'n extrau una certa confusió, i ell mateix ho reconeix, dient que podia ser una confusió i que no ho descartava.

Com sigui que al judici oral l'acusada, preguntada sobre la confecció d'un calendari, manifestà que ella va demanar a la seva advocada de fer un calendari però que el pare no va voler, A. G. P. a preguntes de l'advocat defensor manifestà que no es va fer un calendari perquè hi havia una sentència, i que ell va recórrer la sentència perquè no la podia complir pels seus horaris.

Precisament, el fet confessat pel mateix A. G. P. de que els seus horaris laborals eren canviants i que havia d'ajustar el règim de visites als horaris, reconeixent que havien d'anar canviant els torns de visites en funció dels seus horaris laborals, provoca en el Tribunal el dubte més que raonable de que els incompliments denunciats per A. G. P. obeïssin a una voluntat maliciosa de l'acusada d'obstaculitzar el règim de visites reconegut a la sentència, entenent que més aviat el motiu fou una confusió entre els progenitors sobre els torns del règim de visites, a manca d'un calendari mútuament acordat.

L'acusada al judici oral declarà que el règim de visites es ve complint a partir de la confecció d'un calendari, i A. G. P. ho confirmà dient que a partir de que tenen el calendari del 2018 s'ha aplicat correctament, que el règim de visites s'ha complert tot i no té cap queixa.

Com a prova perifèrica de la manca de malícia de l'acusada, contem amb la declaració de la testimoni C. A. L., en qualitat d'educadora social del Servei d'Atenció a les Víctimes de Violència de Gènere (SAVVG), que al judici oral manifestà que l'acusada, tot i estant preocupada per la nena quan estava amb el pare, mai s'havia oposat a complir règim de visites, i que durant el temps que l'han tractada al Servei mai l'han hagut de convèncer perquè compleixi el règim de visites. Que els manifestava que tenia por per la nena però que, malgrat això, sabia que havia de complir amb el règim de visites.

Per tot quan s'ha exposat, i el Tribunal té el dubte raonable de la veracitat dels fets objecte d'acusació, dubte raonable que, en aplicació del principi de dret penal de *in dubio pro reo*, comporta una sentència absolutòria de l'acusada.

CONSIDERANT SEGON. Atesa l'absolució de l'acusada, es declaren d'ofici les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà

D E C I D I M :

ABSOLDRE a l'acusada J. D. E. del delictes menor continuat d'obstaculització de resolució judicial referent a la guarda i custòdia de menor i privació injustificada i reiterada del dret de visites a favor del familiar que no en té la custòdia, pel quin venia acusada, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.